

Mušličky: těsto z pátečního čísla naplnit na sladko (povidla, džem, mák a pod.), upéci a teplé cukrovat.

Závin na slano: stejné těsto, rozválet na obdélník, potřít kečupem, středem naklást plátky anglické slaniny, párky nebo tenké klobásky a posypat kysaným zelím a přikrýt opět slaninou. Pak upéci a teplé pomazat trochu sádlem. Je to super.

pondělí 11. října 2010		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	Dobytí severního pólu	velký sál
10:30		
11:00	Sivice	
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Chvaletice	
13:30	loučení Horní Bříza	malý sál
14:30	vítání Chvaletice	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Chvaletice	před divadlem
19:30	Dobytí severního pólu	velký sál
20:00		
20:30	Sivice	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XLI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 180 ks. Cena 5 Kč.

VĚTRNÍK

Ročník XLI.

Neděle 10. října 2010

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	příjezd Sivice	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Kouřim	
14:30	vítání Sivice	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Sivice	před divadlem
16:00	Beseda s Veronikou Jeníkovou	velký sál
16:30		
19:30	Hotel mezi dvěma světy	velký sál
20:00		
20:30		
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

Mrst'a Prst'a Junior, Kouřim Václav Marhoul Mazaný Filip

Česká tradice literárních a filmových parodií slavných děl či celých filmových a literárních žánrů je bohatá, z vrcholných událostí v této věci je třeba uvést alespoň muzikál Limonádový Joe jako parodii kovbojek či film Adéla ještě nevečeřela – parodii detektivek. V obou případech stál v pozadí spisovatel a scénarista Jiří Brdečka.

Mazaný Filip Václava Marhoul je v žánru divadelních a filmových parodií dalším velmi úspěšným kusem a není se co divit, že si soubor Mrst'a Prst'a z Kouřimi vybral právě tento titul pro svoji vlastní jevištní práci.

V případě slavných předchůdců však tvůrčí proces vedl od důkladné znalosti díla, a také žánru, který chce parodovat, přičemž je třeba říci, že parodie mohou být satirickým dílem, tedy vyjádřením spíše posměšným, ale mohou být také vyjá-

dřením kladného vztahu k parodované předloze. Zde však jde spíše o předlohu k vyjádření míry hravosti a touhy po vlastním pobavení.

Raymond Chandler, který detektiva Phila Marlowe zplodil, se stal klasikem detektivního žánru obecně vnímaného jako poněkud pokleslou část literární tvorby. Edmund Wilson, americký literární

kritik známy nesmiřitelností a sžíravou ironií, se kterou reflektoval lite-

rární tvorbu, vzal na milost jediného spisovatele-detektivkáře a tím byl právě Raymond Chandler. Co oceňoval na Chandlerově díle?

Vtip, stavbu příběhů, schopnost pravdivě vykreslit atmosféru panující uvnitř společenské spodiny i smetánky. A také ironii, se kterou už Chandler ve svých detektivkách parodoval stereotypy v policejní práci či v gangsterské praxi.

Režisér, upravovatel textu a nutno říci i pedagog a vedoucí souboru Martin Drahovzal pracuje s kolektivem mladých lidí s různou mírou talentu, hereckých schopnos-

Partneři XLI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

Poznej - kvíz

Ze které hry náš snímek, na němž je Josef Hejral st., je?

- a) Premiéra se odkládá
- b) Chytrák nad chytráky
- c) Vojnarka

Správná odpověď vyjde zítra.
Čtete Větrník.

Předpověď počasí na neděli

strana 14

Babí léto v nejlepším. Teploty nad deset! Vzpomeňme na minulý rok. Zato pozor na noci, ty jsou chladné a cesta z hasičovny může být nepříjemná.

Výběr z burzovních zpráv:

Atlantik: Pravidelný týdenní komentář k trhu

8. 10. 2010 16:07

Čtyřicátý týden byl pro pražskou burzu úspěšný. Index PX si za týden připsal 1,3 % t/t. Akciové trhy reagovaly pozitivně na krok japonské centrální banky, která stlačila sazbu na 0,0 až 0,1 % z 0,1 % (další krok pro měnovou expanzi může být nákup dluhopisů),...

Pozornost investorů na Wall Street bude v nadcházejícím týdnu směřovat k výsledkům velkých technologických firem a bank. Eurozona má v makrokalendáři několik indexů důvěry a pražská burza bude čekat na nové zprávy o úpisu akcií KID Digital a na výsledek jednání držitelů warrantů developerské společnosti Orco.

tí či charizmatu, a správně vychází z faktu, že při zvoleném žánru existuje jediná deviza, která

smíří publikum s nedokonalostí. Tou devizou je míra osobního zaujetí, vlastního vztahu k zobrazované postavě a hravost, tedy hraní si a pohrávání si s tématem, postavami, vývojem situací atd.

Publikum však v případě Mazaného Filipa oceňuje hlavně slavné bonmoty a reaguje převážně na slovní gagy, méně často na pointy situační. Je to způsobeno nedokonalým mluvním projevem některých aktérů, nedotažením situací, ale bohužel i přemírou volnosti, která někdy vede k přílišnému pitvoření – viz scéna v blázinici – kde očividně talentovaný před-

stavitel ředitele ústavu až příliš popouští uzdu své hravosti a přehrává. Velmi dobře si soubor

poradil se scénou respektive se scénografií. Stačí jediný stůl, navíc vzhledem ke stylu a designu velmi dobře zvolený, a jednoduchá přestavba v prázdném prostoru. Tím je dána svoboda hercům a he-

reckým akcím. Bohužel, tato funkční „prázdnota“ se místy objevuje i v práci režiséra s hercem, ale tam je třeba herecký prostor naplnit režijním důrazem a místy i autocenzurou.

Velmi dobře zvolená hudba umocňuje atmosféru, dobře vyplňuje přestavby a patří k žánru.

Celek je příjemnou podívanou s dodržanou mírou vkusu - snad s výjimkou postavy homosexuálního maskéra, kde je hranice vkusu poněkud překročena a míra podbízivosti je právě zde přílišná.

Z hereckých výkonů je třeba vyzdvihnout práci Lenky Auterské v postavě Broskvičky a dále mluvní projev i schopnost udržení postavy Filipa Marlowe v podání Daniela Čiháka.

Ladislav Vrchovský

strana 3

Postřehy ze semináře KDP - půdička

Oceňujeme projevování radosti mladých herců ze hry, nesnažili se hrát dospěle, a dramaturgicko-pedagogickou práci režiséra včetně kostýmní výpravy. Lepšího výsledku by inscenace dosáhla vypointováním některých scén.

Půdička

Rozhovor s režisérem Martin Drahovzal, Mst'a Prst'a Junior, Kouřim Jak se inscenuje tak světoznámý příběh detektiva Phila Marlowa?

My jsme dělali vlastně text Václava Marhoulky pro Divadlo Sklep, které ho hrálo jako divadlo i jako film. Příběh

p o c h á z í z „marlovek“, které já mám rád, mám rád tu atmosféru, takže samozřejmě i tu parodii. Dělá se s chutí a radostí pro mě i pro herce, které to nadchlo. Samozřejmě, že téma gangsterů je pro všechny generace přitažlivé, pokud si z toho chtějí dělat legraci. My jsme dostali od pana Marhoulky povolení, že si s tím můžeme dělat,

co chceme. A tak jsme udělali, co jsme chtěli. Jedna věc je, že jsme si text upravili, protože tak, jak to napsal Marhoule pro Sklepačky, tak jsme to v našem věku a obsazení hrát prostě nemohli. Ten humor je tak osobitý, že v našem podání by nevyzněl, byl by trapný. Upravili jsme si to tedy pro generaci dnešních dvacetiletých lidí a pro soubor, který je tak napůl dívčí, napůl mužský, a má rád humor.

Když jsem četl obsazení, říkal jsem si – bude tam i mnoho žen v rolích detektivů. Jak to jde dohromady - něžné pohla-ví v poloze drsňáků?

To uvidíte v divadle. Ale i holky si s chutí zahrají drsňáky, to je baví. Protože hrát květinčky stejně jako hrát kladné postavy není žádná výzva. Kdežto zahrát zlého nebo drsňáka nebo policistku výzva pro ně je. A navíc, my máme konkrétně dvě policistky vyloženě pojaté jako policistky-dámy, tedy blondýny. Trochu jsme si z toho udělali legraci, ač možná nedobovou. My jsme tu dobu na jed-

né straně ctili rámcově, ale na druhé straně jsme si s tím dělali, co jsme chtěli a co nám přišlo pro naši inscenaci funkční, zajímavé, vtipné, dobré.

Pokolikáté hrajete ve Vyso-

pružnost. „To je velmi důležitá vlastnost, jelikož opona se navíjí. Nemohli jsme tedy používat barvy, které by zkréhly a pak se lámaly. Stejně tak i laky jsou na základě syntetických pryskyřic, aby zůstaly pružné,“ vysvětluje šéf restaurátorské skupiny.

Podle slov Jiřího Látky by celá práce nebyla příliš efektivní, kdyby Vysočtí nepřistoupili na výměnu navíjecího válce. „Protože většina poškození byla způsobeno válcem, který byl z toho statického hlediska nevhodný. Byl prohnutý a lezly z něj hřebíky a stále poškozovaly plátno,“ konstatoval Jiří Látkal, jenž věří, že opona bude zase dvacet, třicet let funkční.

PeHe/jn

Počasí se vydařilo

*Sobota – no, paráda.
Mnohý z nás by klidně lehnul
ještě v trávě na záda.
Kolotoč se roztočil již –*

*loučení a vítání –
vstupenek je stále málo,
mnohé nejsou k dostání.
Na výlet zvou – odpoledne!*

*Ale já se bouřím.
Musím totiž na umění –
jdu koukat na Kouřim.
Už jsem slyšel „Tam na horách...“,*

*i poudačka byla –
dokonce mě potěšila
i porota milá.
Prostě všechno jak má být,*

*když se tady sejdem.
Ještě že se do hasičny
pozdějc večer vejdem!
„Duch rozmarň“ v dáli zmizel*

*a na další čekáme –
cukrárna, umění, tanec –
snadno všechno zvládneme!
Snad nám letos na Vysokém*

*nevyjedou rolby!
Jo – v sobotu – čekají nás
zase jednou volby!*

Jiří Hlávka

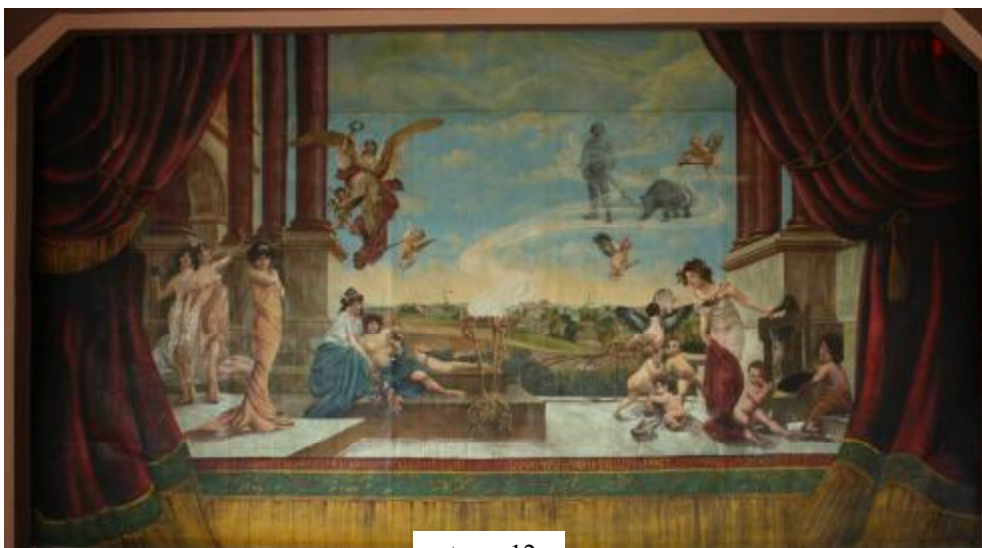

tak i malířských technik. „Ta část z 19. století byla malována olejovou technikou, části z roku 1925 byly v temperě. To byla pro nás taková novinka. Našli jsme také poměrně velké poškození opony způsobené tím, že nejprve sloužila v malém formátu v rad-

dou v případě vysocké opony postupovat stejně jako u té roprachtické. Nakonec však bylo všechno jinak. „Vysocká opona je jiná v tom, že její figurální střed pochází z osmdesátých let 19. století a teprve po dalších čtyřiceti letech byla opona zvětšena a dále domalována,“ vysvětluje Jiří Látal, jak se pak restaurátoři museli potýkat s tím, že na sebe navazovali různé materiály - jak podložek, pláten,

ničním domě a tady docházelo k poměrně velkému mechanickému poškození. Své na oponě také zanechalo nevhodné uskladnění, a to poskládáním, při němž se hodně poškodily barevné vrstvy,“ dodává Látal.

Restaurátoři spotřebovali asi metrický cent lepící směsi, oponu spravili více jak sto padesáti záplatami, barvy používali standardní akrylové, které si zachovávají svou

kém?

Potřetí. Byli jsme tu v roce 2002 s Romeem a Julií a tak dál, pak jsme tu byli v roce 2007 s Láskyplnými rošádami a teď jsme dorazili s Mazaným Filipem.

PeHe

Něco mi tu chybí

„Když jsem vešel dnes sem, do místnosti, kde jsem prožil mnoho diskuzí a setkání, poznával jsem ten obvyklý ráz Vysokého. Ale něco mi tu chybělo. A to něco je vlevo ode mě, kde po léta sedával pan Josef Hejral st. Chtěl bych na něj tady teď vzpomenout. Mrzelo mě, že jsem nemohl přijet na jeho pohřeb, protože to byl právě on, kdo mě před lety ještě s paní Mařenkou vítal zde, v této místnosti – a tady a s ním se zrodil můj vztah k Vysokému. Vždycky sedával tady v tom rohu, vždycky vlídně a trpělivě nás tady poslouchal -to je zajímavé, to jsem slyšel už tisíckrát..., podotkl. Rozhodně nám tu bude chybět,“ vzpomněl v sobotu ráno před rozborovým seminářem na nestora vysockého divadla, pana Josefa Hejrál st., předseda odborné poroty František Laurin.

Rozehrávání a přesná stavba je základ

„Srovnávala jsem tuto verzi s původním textem a vámi použitá úprava je znamenitá,“ otevřela včerejší rozborový seminář hlavní hodnotitelka představení Zdobničanu Vamberk Máša Caltová a pokračovala: „Nejen že je zestručněná, dialog je lapidárnější, ale ku prospěchu věci. S čím se ovšem vnitřně naprosto nemohu smířit, je váš závěr, který je proti smyslu hry.“

V původní verzi je, že on opouští dům a začne podle svých slov žít, protože jeho ženy mu zase tak moc žít neumožnily. Je škoda, že právě tento závěr nehrajete, protože on je vyvrcholením linky těch ženských postav. Já vašemu závěru teď nerozumím, protože není vyvrcholením linky těch postav. Váš fůr je menší než fůr, který na závěr udělal autor,“ konstatovala Caltová.

Dvě poznámky k hodnocení zkušené dramaturgyně přidala i další porotkyně Lenka Láznovská: „Úplně základní ideou, od které se vše odráží, je, že člověk se ani po smrti příliš nemění. Jaký je v životě, to si odnáší i do toho jiného ži-

jn

vota po smrti. A pokud to platí, pak opravdu váš konec je nesmyslný. Proč by ony ženy, za života soupeřky, po smrti měly začít spolupracovat proti svému muži,“ položila otázku Lázňovská. Podle jejích slov konverzační komedie vždycky vypadá zdánlivě jednoduše. Je však třeba vzít na vědomí její záludnost – je postavená na slovním vyjádření, které je třeba vystavět. „Dovolte, abych připomněla, že slovo na jevišti je prostředkem jednání. Postavy jednájí slovem a jednat musí v situaci. A vám se občas stává, že slova nefungují a vy nevytěžíte to, co chcete – nevytěžíte ten humor. Některé situace prostě zahodíte,“ uzavřela své slovo Lenka Lázňovská.

Ladislav Vrchovský vidí problém představení v rezervě v hereckém projevu. „Herci nehledají podstatu postavy. Jsem přesvědčen, že když půjdete více po postavách, po jejich charakteru, po jejich podstatě, když zjistíte, jaká každá postava je, tak dosáhnete mnohem většího účinku na diváka,“ nabádal soubor divadelní publicista.

Scénograf Petr Kolínský byl velmi rád, že poznal Vamberecké, kteří jsou z kraje, k němuž má velmi pěkný vztah. Pochválil i scénografickou stránku inscenace, jež byla dle jeho slov velmi poctivě a s divadelní zkušeností vytvořená.

„U těchto druhů komedie se nedá scénograficky nic moc vymyslet, protože jsou tam věci, která tam prostě musí být. Je to vlastně předepsaná scénografie. Trochu mi přišlo líto, že se nakonec nedevastovalo, protože krása toho pokojíčku vybízela k vytvoření nějaké dramatické akce. Projevilo se to i u kostýmů – pro mě je hodně vtipné, že dámy mají stejné šaty – takový duchařský mundúr. Přesto jsou odlišné – Elvíra má šál, Ruth ne. Máte pro dobrou scénografii zázemí, jste schopni ji vymyslet i vyrobit,“ pochválil Vamberecké Kolínský.

„Padly tu slova jako situace, pravdivější v situaci, jisté míry větší pravdivosti, pravděpodobnosti. Řekl bych, že je to otázka režijního vedení. Jednání v byt komediálním žánru musí probíhat jako mimořádná situace, která mě překvapuje svým děním – tím může být vše hráno překvapivěji, barevněji. Ale tady se hraje text a nakonec tam něco chybí,“ vyslovil svůj názor i předseda poroty František Laurin.

Rudolf Felzmann, režisér a hlavně lektor 6. ročníku semináře KDP ujistil přítomné, že na půdičce se nehodnotí, jen se pojmenovává. „V celkovém hodnocení spokoje-

půjčky po 150 tisících, abychom restaurování mohli profinancovat. Samozřejmě, že dluh co nejdříve vrátíme,“ podotkl Bárta.

Restaurátorské práce na oponě však nebyly jediné. Kompletně nový je také navíjecí válec. Ten dodala firma Delfi z Dolních Štěpanic. „Byla to pro ně určitě velmi specifická zakázka, protože tato firma se zabývá výrobou garážových nebo dílenských vrat. Ale i oni už s podobnou zakázkou měli svou zkušenost,“ vysvětlil výběr dodavatele starosta spolku Krakonoš.

PeHe/jn

Opona

měla rozsáhlá poškození

Na téměř tři měsíce se do velkého sálu Divadla Krakonoš nastěhovala parta restaurátorů vedená litomyšlským restaurátorem Jiřím Látalem. Na podlahu rozložila zdejší historickou, více jak stoletou oponu a začala intenzivně pracovat na její obnově. Výsledek jejich práce byl veřejnosti poprvé prezentován včera před večerním představením.

„Práce to nebyla jednoduchá, ale i díky lidem z Vysokého, kteří se o nás starali, se dělala velice dobře,“ říká J. Láta, který vyučuje na Vyšší odborné škole restaurování v Brně. A

právě se svými studenty se specializuje na restaurování závěsných obrazů a nástěnných maleb. „K oponám jsme se poprvé dostali asi tak před deseti lety. Tehdy jsme zrestaurovali velkou oponu litomyšlského divadla od bratrů Urbanů ke stému výročí otevření divadla. Pak jsme dělali oponu v nedalekých Ropraticích, pro ochotníky v Kozlově u Litomyšle, no a ta vysocká je naše zatím poslední velká zakázka,“ vysvětluje Láta.

O restaurování opony začali vysocí divadelníci s odborníky mluvit loni na podzim. Počítalo se s tím, že práce by začaly v červnu. Dlouhý schvalovací proces k udělení dotace, která pokryje většinu nákladů, však počátek prací posunul až na začátek července. „Termín byl tedy pak dost napjatý, ale nakonec jsme to stihli,“ usmívá se Láta.

Restaurátoři odhadovali, že bu-

Divadelní opona září novotou

Divadelní spolek Krakonoš včera spustil oponu v obnovených barvách. Opona z konce 19. století byla letos rozsáhle zrestaurována a včera slavnostně spuštěna. Tomuto slavnostnímu okamžiku však předcházelo mnoho práce. Například bylo třeba sehnat potřebné finance. Na to kde jsme se zeptali starosty DS Krakonoš Karla Bárty.

„V rámci Mikroregionu Jilemnicka zahrnujícím 28 obcí funguje občanské sdružení MAS - místní akční skupina Přijďte pobejt v Jilemnici, která nakládá s určitými finančními prostředky z Programu rozvoje venkova,“ vysvětluje Bárta a dodává, že spolek do sdružení vstoupil v roce 2008 a podal žádost na dotaci k zrestaurování opony. *„Nebylo to jednoduché, protože tyhle peníze se většinou používají hlavně na opravy mateřských škol, sportovních či dětských hřišť. Pro oponu jsme celkem složitě hledali šuplík, z něhož bychom dotaci*

mohli vytáhnout. Ale podařilo se a dnes je hotovo,“ spokojeně uzavřel starosta spolku.

Žádost o dotaci podali Vysočtí

loni v prosinci, schvalování trvalo do června 2010 a v červenci začalo restaurování samé, a to v okamžiku, kdy spolek měl dotační příslib. Opona byla hotová 20. září. Práce vyšly na zhruba 600 000 korun, finance plynou z dotačního titulu, spolek se podílí deseti procenty.

A jak se hledá ten správný restaurátor? *„Už v rámci divadelní přehlídky v roce 2009 se objevila profesionální nabídka na spolupráci. Při výběru restaurátora bylo pro nás směrodatné vidět jeho práci. Nakonec jsme se rozhodli pro Jiřího Láťala z Litomyšle a jeho skupinu. Důvodem volby byla jeho práce z roku 2008 na opravě opony v Litomyšli - výsledek se nám líbil. Pan Láťal pracuje na oponách se svými studenty z restaurátorské školy, takže byl podstatně levnější než jiné nabídky. I to byl důležitý faktor,“* přiznává Karel Bárta.

Během přehlídky projde opona kontrolou poskytovatele dotace. Bude-li vše v pořádku, bude Vysockým dotace proplacena. *„Zatím jsme totiž veškeré finanční náklady*

museli hradit ze svého. Zde bych se chtěl zmínit o spolupráci s vysockými a s i č i a s občanským sdružením Větrov, kteří spolku poskytli

nosti jste dopadli dobře. Mluvílo se kvalitě textu i o zkušenosti souboru a o tom, že ví. Nikdo ze seminaristů hru neznal, ale první pochybnost, která byla vyjádřena, zněla - něco bylo s tím koncem! Kdo je hlavní hrdina? A pak je nesmysl to jeho závěrečné setkání - museli byste udělat další komedii o tom, že ho ty ženský ničí i po smrti,“ přenesl názor půdičky Felzmann a dodal, že soubor z Vamberka poskytl velmi dobrý materiál, neboť prý bylo na půdičce o čem mluvit.

Režisérka souboru Alena Joachimsthalerová poděkovala za vlídnou kritiku a za to, že všichni diváci byli ochotní se dodívat až do konce. *„A ještě bych dodala k tomu konci - každý má po zásluze to, co si zaslouží, a má žít s tím, co si zaslouží. Nemyslím si, že ty ženské jsou až takové satorie. Ani Charlese nevidím jako tak kladného hrdinu. A kdyby na to přistoupil, mohli by se mít dobře všichni tři,“* vysvětlila režisérka a slíbila, že s připomínkami se bude soubor snažit nějak pracovat.

S jiným názorem do diskuze přišel Tomáš Hradil: *„Víte ten závěr - já jsem nečetl původní předlohu, neviděl jsem a šel jsem na představení nepoznamenaný, takže pro mě byl ten závěr téměř logický, byl pro mě přípustný, protože jsem neznal ten správný. Mně stačilo jen vědět, že ten člověk je mrtvý a už jsem*

nepotřeboval nástup ducha.“

Milan Schejbal také vstoupil do diskuze s tím, že se mu velmi líbila použitá úprava. *„Režiroval jsem tuhle hru před třemi lety a tak vím, kolik je v původním textu balastu. Ale co s tím koncem - celá struktura hry směřuje k jinému konci, než vy máte. Tím vaši hru snižujete o dvě patra níž. To že některé situace nejsou rozehrávané, to mi vadí, protože na tom stojí salónní komedie. Humor jde z toho, že to všichni berou vážně, ne že si dělají legraci. Rozehrávání situací a jejich přesná stavba - to je základ.“*

jn

Seminář - dílna Klubu režisérů SČDO

Letos již podevatenácté se schází parta divadelníků na semináři - dílně Klubu režisérů SČDO, která se koná při KDP ve Vysokém nad Jizerou. Již tradičně seminář vedou MgA. Jiří Hraše a Mgr. Petra Kohutová a účastní se jej sedmáct frekventantů, režisérů a herců. Scházíme se každý den od 13 hodin v místní sokolovně. Tématem tohoto ročníku je práce na inscenaci dílka A. S. Puškina Pohádka o rybáři a rybce, která bude zakončena představením v pátek 15. října v sokolovně.

*Vedoucí KR SČDO
Jaromír Kejzlar*

Domácí úkol pro Dušana

Včera se na prvním rozborem seminářů letošní přehlídky představil nový tajemník poroty. Není to však žádná neznámá tvář.

Jaroslav Vondruška je letitý návštěvník Vysokého, ať už v roli hosta přehlídky, nebo aktivního účastníka s libickým souborem.

„Jsem přesvědčený, že díky patří Dušanu Zakopalovi, který byl v této úloze přede mnou,“ uvedl své působení na tajemnickém postu Vondruška a dodal, že si, věren Dušanovu příkladu, také připravil malou statistiku. Podle ní byl Dušan Zakopal tady ve Vysokém jedenáctkrát členem odborné poroty, devětkrát lektorem školy režisérů a desetkrát jejím vedoucím či ředitelem.

„Myslím, že za jeho práci mu patří plný dík. Víme, jakým specialistou na statistiku Dušan je, proto bych ho poprosil o několik čísel k přehlídce se vztahujících, a to na závěrečný seminář. A tady jsou náměty – který soubor sídlí nejbližší a který nejdale od Vysokého, kolik

kilometrů ujedou soubory celkem na přehlídku, který soubor tady je nemladší a který nejstarší podle věkového průměru a pak by možná bylo zajímavé, kolik představení bylo odehráno za celé dění přehlídky a kolik souborů je hrálo za těch 40 let ve Vysokém,“ zadal nový tajemník úkoly tomu bývalému.

jn

Hlávka spatra

Mistře Hlávko, umíte zaveršovat jen tak spatra nad dnešním uvítacím ceremoniálem družiny Krakonošovy? - No samozřejmě, děl Mistr Hlávka a zde je jeho odpověď:

*Když to zase začíná,
Krakonošojc družina přizene se
čistě z lesa,
pěkné zprávy lidem nesa.
A než vodejdou zas pryč,
vod městečka mají klíč.*

Nová vláda ve městě

Krakonoš, čert, Kašpárek, policajt Pivoňka a starosta Škrhola – oživlé loutky prchly z jeviště na malém sále a vtrhly před Divadlo Krakonoš. Důvodem jejich úprku

z vyhráté hospůdky bylo získání klíče od města, který třímal v ruce starosta Jindřich Matura. Ten je předal dobrovolně, a

tak až do neděle 17. října budou ve Vysokém nad Jizerou vládnout divadelníci. Nebo snad tato nezbedná Krakonošova cháska?

jn

